

Milena Ekrťová - životopis

Naše paměťnice Milena Ekrťová se narodila 27. dubna 1947 v Hradci Králové. Její matka pracovala jako ředitelka mateřské školy. Její otec učil na základní škole a později se stal i ředitelem. Pak byl ale z ředitelského místa sesazen, protože nesouhlasil s kroky tehdejší komunistické vlády a veřejně proti ní vystupoval. Byl tedy znovu zaměstnán jako učitel matematiky a fyziky nejdřív v Černilově a pak v Hradci Králové.

Nesouhlasil se vstupem ruských vojsk do Československa v roce 1968. Když měl proslov při otevírání nové školy, postavil se proti vstupu spojeneckých vojsk na naše území. Byl vyloučen ze strany a pak už mohl učit v Hradci jen dílny.

Milena měla taky starší sestru Jarku a bratra Karla. Vystudovala gymnázium a SVVŠ (střední všeobecně vzdělávací školu), střední zdravotnickou školu v oboru Odborný laborant, pedagogickou školu (doplňkové pedagogické studium) a získala výuční list v oboru Kosmetická péče.

Po dokončení vzdělání pracovala jako mikrobiologická laborantka ve státním veterinárním ústavu v Hradci Králové.

Poté přešla na lékařskou fakultu, kde pracovala na katedře histologie jako elektronmikroskopická laborantka.

V roce 1975 se provdala za Borise Ekrťa a společně se odstěhovali do Hronova. Po mateřské dovolené nastoupila jako vychovatelka na strojírenské učiliště, kde pracovala čtrnáct let.

Deset let podnikala jako kosmetička ve svém domácím salonu.

Tuto práci ukončila odchodem do starobního důchodu. Má dceru a syna.

Dodnes žije v Hronově s manželem a rodinou dcery.

Její teta Růžena Sýkorová se narodila v Ostrově u Hořic, kde žila se svými rodiči. Do jejího šťastného dětství vstoupila 1. světová válka, kam musel narukovat její otec. Otec se jí šťastně vrátil, ale byl psychicky i zdravotně poznamenán. Po 1. světové válce se odstěhovali do Prahy kde měl Růženin otec obchod s obuví. Růžena se vdala v roce 1938. Růžena žila se svou rodinou ve Chválkovicích. Žila spokojeně do doby kdy do jejího života vstoupila 2. světová válka. Jejího manžela odvedlo gestapo a ji odvedli do sklepení, kde ji Němci používali jako živý štít. Ona i její manžel se vrátili ke svým dětem. Růžena byla z 2. světové války psychicky poznamenána. Po druhé světové válce byla v psychiatrické léčebně a když byla doma vypínala rádio aby náhodou neslyšela špatné zprávy. Trauma jí zůstalo až do konce života.